

Ett moln i byxor

Jag arbetar för det mesta med video och text. Mitt arbete har på olika sätt handlat om identitet och språk med referenser till film och litteratur. Jag ser film som ett språk och har i flera verk arbetat med en dekonstruktion av filmens språkliga och dramatiska struktur. Resultatet har blivit videoverk med drag av pastisch och texter med filmens form som referens. Min teoretiska utgångspunkt är formad av poststrukturalistisk film- och litteraturvetenskap och mina arbeten berikas av en kunskap om den teoretiska kontexten men de kan också fungera som egna berättelser med populärkulturella referenser.

Jag vill att det jag gör ska kunna förstås på flera plan och upplevas både känslomässigt och analytiskt. I mina videoverk försöker jag att lägga mig så nära en industriell produktion som möjligt för att skapa illusion och affekt på samma sätt som spelfilmen gör. Men när det gäller hur berättelsen struktureras och presenteras, om det finns en berättelse, väljer jag ofta att bryta upp illusionen av en sammanhållen historia för att ge plats åt åskådarens reflektioner.

Mitt skrivande är också flerbottnat och pastischartat. Jag lånar uttryck från poesi, reportage, manus och dagboksskrivande och blandar stilar och genrer på ett collageaktigt sätt. Så länge jag som konstnär har arbetat med text har jag upplevt att jag ofta har vänt på förhållandena och behandlat text som bild och bild som text. Det har inte varit en medveten metod utan mer en slags förutsättning; ett sätt att frigöra verktygen från förväntade former.

Arbetet jag vill göra i Iaspis projektateljé är ett videoverk som handlar om hur män på film möts och på ett par sekunder etablerar ett maktförhållande. Idén är att undersöka med vilka medel man i film presenterar den mycket vanligt förekommande relationen mellan överlägsen och underlägsen i ett drama. Jag vill också undersöka om det finns könsspecifika konventioner kring framställningen av ett sånt möte och hur de i så fall ser ut.

Som specifika referenser för det här arbetet har jag samlat scener ur filmer och TV-serier där två män möts. Utifrån dem har jag skrivit ett manus som består av tio scener. Jag har tänkt att arbeta med två skådespelare och genom improvisationer använda deras kunskap om kroppsspråk och karaktärsframställning för att testa de olika stereotyper och konventioner som jag tror är inblandade i tillkomsten av de scener jag har som referensmaterial.

Jag kommer att hålla produktionen enkel, ha en kort inspelningsperiod och arbeta med att noga förbereda inspelningen så att det ska finnas utrymme för improvisationer. Jag kommer att ta hjälp av en fotograf, en ljudtekniker, en kostymör och en make up-artist.

Titeln ”Ett moln i byxor” är lånad från Vladimir Majakovskijs dikt från 1915 och anspelar på hur ”det typiska” är lika uppenbart som svårfångat. Dikten handlar om att ta isär den invanda bilden av en man vilket jag också vill göra.